

tionsforholdene paa Lolland-Falster, da man saa villig har fundet sig i, at andre Egnes Kommunikationsforhold ere blevne forbedrede. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at efter de lokale Forhold er der ingen Provinds i Landet, hvor man har set med mildere Vine paa Kommunikationsforholdene, end Lolland-Falster. Dette maa erkjendes, og navnlig af det ærede Medlem; skulde det ærede Medlem specielt have noget Særligt at klage over, forekommer det mig, at han maatte klage over Færgerforholdene mellem Laars og Spodsbjerg, mellem Bestlolland og Langeland; thi der er uegtelig Forhold tilstede, som i lang Tid turde have haart Krav paa en anden Ordning end den nuværende. Vel er der endnu ikke gjort direkte Angreb paa Statskassen med Hensyn til Jernbaneanlægene paa Lolland-Falster og Broen over Guldborgsund, men den Tid kommer nok, desværre, den er vel ogsaa stærkt i Anmarsch, da vi gennem Rentegaranti kunne vente at faae lagt en ikke uvæsentlig Byrde paa Statskassen i saa Henseende, og naar man derfor erindrer, at, som Lolland-Falster er beliggende, har det en Række Havne og desuagtet en Jernbane, saa vidt jeg erindrer paa en 12—13 Miles Længde, turde det dog siges, at der er gjort overordenlig Meget. I den Henseende er det ærede Medlem efter min Mening gaaet meget for vidt; men jeg tiltræder iøvrigt Grundtanken i, hvad det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer fra Maribo Amt udtalte om de stedfindende Vlemper ved Overfarten mellem Masnedshund og Drehoed, at denne ikke paa tilstrækkelig betryggende Maade bliver fyldestgjort, selv om man kommer til den Foranstaltning, Ministeren her antyder, men som efter min Anskuelse selvfølgelig ikke nu kan gennemføres. Jeg tror, at vi maa holde paa, som det eneste Praktiske og Forpærlige, at der, hvad der ikke er uovervindeligt og ikke forbundet med synderlig Beføstning, føres en Bro over dette meget smalle og ikke dybe Masnedshund med Forlængelse af Jernbanen til Masnedshoved, et Havneanlæg der og derfra Overfart til Drehoed. Man vil vistnok derved i det Væsentlige — med Undtagelse af meget sjældne Tilfælde — være befriet for Hindringer af Isforhold, og jeg tror, at de ærede Medlemmer fra de Egne have fuldkommen Ret i, at ikke alene disse Egnes Interesser, men ogsaa andre Egnes Samvæns Interesser med disse have fuldstændig Krav paa, at Ordningen stiles i denne Retning. Jeg indrømmer, at den ærede Indenrigsminister ikke har det i sin Magt — jeg antager det i det Mindste ikke — juridisk at kunne tvinge det meget ærede sjællandske Jernbaneselskab til at gaa ind paa en saadan Ordning, men jeg er ogsaa overbevist om, at der beftaar et saa godt Forhold mellem Indenrigsministeriet og det sjællandske Jernbaneselskab, at den moralske Indflydelse, som Indenrigsministeren kan øve paa dette

Forhold sammen med Støtte og en iøvrigt billig finantsiel Indbefømt fra vor Side, vilde kunne føre til det ønskelige Resultat, hvis den ærede Minister ubetinget med Hensyn til Ordningen af disse Forhold stillede sig paa dette Standpunkt. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 26 angaaende Udvidelsen af Rigsdagens Lokaler. Med Hensyn til Ordningen af dette Spørgsmaal maa jeg ganske tiltræde, hvad den høitærede Formand bemærkede angaaende denne Sag efter mit første Foredrag, og ligeledes, hvad Sagens Ordning med Hensyn til Rigsdagens Lokaler angaar, til hvad det meget ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) omtalte. De to Hensyn, man ønsker opnaaet derved: 1) nogle bedre Lokaler for de ærede Ministre og 2) bedre Lokalteter for Landsstinget, anser Finantsudvalget ikke alene for høist ønskelige, men ogsaa for næsten aldeles nødvendige, og man indrømmer, at der maa ydes en passende Bevilling for at naae disse Diemed. Men dersom ærede Medlemmer ville efterlæse Bilag 17, som nærmere begrunder Ministerens Forslag hvad angaar Udgifterne til de Bygningsforandringer, der skulle foretages under Indenrigsministerens Resjort, hvilkede ikke vedkomme de Udgifter, der skulle anvendes til Udvidelse af Rigsdagens Lokaler, som udelukkende henhøre under de ærede Formænds Resjort, hver Formand for sit Things Vedkommende, vil man se, at der ikke med nogen Grund vil kunne reises Indvendinger imod at afforte de foreslaaede 39,960 Kr. med det Beløb, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Hjgsbro) foreslaar, nemlig 7,150 Kr. Jeg maa erindre om, at man fra Ministeriets Side vil have Erstatning i disse Byggeforetagender for de Lokaler, som det nu ikke benytter, nemlig f. Ex. Arkivolokalerne for det flæsvigste Arkiv, og idet man faar dette, vil man kunne faae den Plads midlertidig, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Hjgsbro) sagde, for den Del af Indenrigsministeriets Arkiv, som man agter at henflytte til Amalienborg. Jeg er overbevist om, at den høitærede Indenrigsminister ved nærmere Overveelse ikke i Vedtagelsen af det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, vil finde nogen Hindring for at kunne indbefømt de Ønsker, som ere udtalte af Formændene for Rigsdagens tvende Afdelinger. Jeg maa tilføje, og kan gjøre det i Udvalgets Flertals Navn efter de foreløbige Forhandlinger, vi have haft derom, at vi tillægge de Hensyn, som yderligere ere udvilede af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, saa megen Vægt med Hensyn til den fremtidige rigtige Ordning af Arkivvæsenet og navnlig i Retning af Oprettelsen af et Rigsarkiv, at vi ikke kunne finde det rigtigt nu at gaa til at flytte Arkivsager, der alt ere beroende i Ministerialbygningen, ud til Amalienborg efter Anvendelsen af et saa betydeligt